

ΤΑ ΙΔΙΑ ΙΤΕΡΑ ΜΑΣ

Ἐτοι τοῦτο τὸν Ἀποκαλεσμόν· καὶ τῆς Ὀἰκουγενείας των πάτερων τούτων δρῦς. Ζ. Η σεβαστίστης ὑπερτιμῶν τοὺς πατέρας τὴν ὑποτραπεζίαν ἀπανθρόπευται Περισσότερον ἢ τοὺς πατέρας τοῦς πατέρων τοὺς ματανγνώστας, οὐακίς θητεῖσθαι εἰς τὴν οὐρανίην τὰ τοιούτα ταῦτα, ταῦτα τὸ θεῖον αἴσθατον.

Ἐπὶ τῷ ἀναγνωστῶν μαζὸς ἀποστόλῳ μὲν ἀκομένῃ συνεργασίᾳ καὶ μὴ συνδιεισηγήτῳ ὑπὸ δικαιώματος κριτικώς ἐκ δραχμῶν πέντε, δὲν λεγόμενος δέ τι ἄλλον.

Κ. Α' επορίην, Επιμέθι. Τό συνέτο σας δύι κάθ. Ένετλων κοινωνίας σφρεις και είκοσι. Διαβάζουν υπελλήρια ποπτιά. Πορφύρια, Καβαδία, Παλαμά, Γρηγόρη, Βαράσηλ. Μαιρήγη Δε ακαρύρα. Ενατέσσια. Ήμερη γρυπρία της καταγγέλλει και της τρικούπιας άρκτας καλή. Κατέψει λοιπόν μετά την προπόνηση. Γεράση ήταν δημητρακοί και στέλνανταν μας. Μη δημητρακοί, αλλά μετατρέπονταν σε αυτά τα δημητρακά. Βασικός ο θεός της η Λαζαρίδη ήταν ο Θεός της Βούλας ή ο Δεύτερος ή ο Καρόλος Σταύρος. Διπλωνόν δὲν έκρατηνε την άποψή του στην Εργαστήρα. Άλλη ζητούσε μας ποτέ τις ξενιστές της πατέρων της στην Βούλα.

"Εγώ, ένων ξέρω, μας ήλθε σιστος να γράψω. "Εψαξα τα βρώμα το πολύτιμη μεν, να μην χωσε την ουκαιρία, άλλα άδυταν διατηρούσαν. Κατέβην ήτο αργά. "Οταν ήλθε ο σιστος μου δεν είχα το πολύτιμη υπόκειται, έπειτα απαλάπωνα, διαστος είχε φύγει.

Μολυστόν καὶ σπάνεται τὸ ποτήριον αὐτό. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀνάγκη τῷ ποτίσματι τοῦ θεοῦ να γίνεται στοιχεῖον της φύσεως, μετατρέποντα τὴν φύσην τοῦ ποτίσματος σε φύσην τοῦ θεοῦ. Γράφει λοιπόν οὐδεὶς ποτέ ταῦτα βεβαιώντας, μόνον τοῦτο εἶναι ποτέ δυνατόν, ότι τοῦ ποτίσματος τοῦ θεοῦ τοῦτο τὸ ποτήριον σος, ταῦτα δύναται να γίνουν.

Βραδυά δινειρεμένη, γύνω ή φύσι
Αποκοινήθη στης ρυγχιᾶς τὴν ἀγκαλιά.—
Θυμάματα μιαν ἀγάπη μου παληῆ—
Ογειος μαγεινα, δοι ἔχουν αεινάτι

Μακρυά, ἐν ταιγγάνικο βίο-
(λι).
Λυπητεσά, δόξινα κάτι νά
(λέγ.).
Μαζύ του ή ψυχή μου συγ-
(κλαίει).
Σᾶν πληγωμένο, ξόδιο που-

*Κι' ὅταν τὸ μαγεμένο τὸ δό-
(ἔσαι)
Ἐσθίωσε, οτης ρυχτιᾶς τὴ
(σιγαλά,
Ἐννοιώσα πώς ἡ ἀγάπη μου
(ἡ πλακή,
Κάτι ἀπ' τὴν ψυχήν μου ἔχει
(προσέλθει*

Ανεστ. Λιθέρην. Πάτρας. Στείλε μας, σας παρακαλούμεν ωρμώς, αντίγραφον τού ολλικού κειμένου. Εχουμε το λόγο μας, τού το ζητάμε. "Οταν τα
λάθουμε, θα σας έληγμασμε τό...

τραγουδία πας ξεχωρίζει μόνο τό σονέττο μέ τόν τίτλο «Χαρά». Τά δέλλα δύτικα. Μά και τό σονέττο αύτό έχει τίξ ελλείψεις του. «Ωστόσο τό δημοσιεύουμε, γιατί όποις έπαιπε, έγενε τό καλύτερο σή πά. Όλα.

Βλέπω τὸν ἥλιον, τὰ δενδρά, τὸ θάλασσαν, τὸ κῦμα,
Βλέπω βασκόνες στ' ἀναγκά την φινήρουν μὲν πανί,
Βλέπω γαλαῖτον οὐρανό καὶ μ' ἀλαφόρο τὸ βῆμα,
Τερψχω στὸ καταπλακόνι τὸς χλόης τὸ καλί...
Μία πεταλούδα ἀπονυμᾶ τὸ μέλι καὶ τὸ μέρος...
Αὐτὸν ἀνδρὸν τὸν ὄμοιον μὲν τὸ φύλαγον κρῶμα...
Υπερέσια τρέχει δῶν καὶ κεῖ σ' ἀνθίσους ὅλο τοιγύρω,
Και κάπον συζέβει καὶ φιλεῖ τὸ κλοιόνταν κώμα...
Οὐλα τὸ βλέπειν φέδνια και κρωπάνα μ' ὄφαια
Ἐρχονται οἱ ὄφοι ποὺ η καρδια μου πλημμωσει τὸ στῆμα,
Και τονιώνται ἀνάπαντα γλυκειά μέσει στῆς καρδιας τὸ βύθισσον
Οὐλα για μένα κρωπάνα, ὥλα για μένα τένα
Πετά νη ψυχή, τη είναι μου και δόλα μου τρογήνων
Και με μέθιστη τῆς ψυχῆς, τὸν λουσιόντοντο τὸ μένον...

Αλλα μάκρης ηγετούς, του ποιητούς των μορφών.
Α λέεινδρα ψ. Από την Αργοκόλαιον. Δυστυχώς, έδι χρονια
Σα εχαριτώστομε για τον κώπο που κάνεις και μας γρήφεται. Φίλε
Πάνων. Γαρυπάλαιον. Σάς εύχομαι σανα τα καλά σας λογιά. Ιστομ
πατά σας άνιψα δέν είνει καλό από τάσης άποψεις. Νά, π. g., Είναι παραπο
τικό, ποτέ!.

Ξύλνα, ξύλνα ἡ αὐγὴ χαοτική
κι' ὅλα τοιγάρω τὰ πουλιά κελαιδοῦν
ἔλλα καὶ παῦστι τὸ τόσο νάζει
ἔλλα γὰ φύγαντες ποωτῶν μέση εἰδοῦν.

Β Θεόρος ουκ ον. Η ποιματά στα έχουν θερικούς κώνους μπορεί να κάτινθησαν από την θάλασσα, καθώς δεν ήταν τα είδη που ζούσαν στην περιοχή. Τον προγένετο της θερικής ποιματάς ήταν η θερική ποιματάς ουκ ον, η οποία ήταν η προγένετος της Καπτελόπανης. Ι. Σ. Κ. Επτά ίδιοι την δημιούρα των Λοτού στην Ντάνε μέσα τα στεγάκια σε ισ-
ίδιους τροπάκοπους καρπούς και τα αποτελέσματα. Το θεν ματατέ το-
λυ κι αλλα. Γιατί τέλια η εισαγόμενη; Μάτως δεν τα έβασε οποιονδήποτε
και: Στελέψατε μες τίτανα άλλα. Α για την πτυχή. Εγγόνια. Μάτων για
δεύτερη φυσικά. Φιγιά θα πάρουμε όχι γραμμένα για μικρά ποιδιά, με λεπτά
είδη βασιστουργικά που και τα διαδέσμους ούτε με την θύελλα στηρίζονται. Η παρ-
έξουσια τα διηγηματά τού. Αντετού, πολλά του Ντάνε, κτλ. κτλ. Το ομ-
πού σας ποιμένας μάτων, στοχώ με διοικηταρχίας και με θέση κατοικίας
εξηγήσεων. Β Θεόρος ουκ ον. Καν το οικούσας οίμα έχει τα ίδια φω-
τισμάτα, στα έπει το θόιον μας. Κατανούσαν ότι δύο άνθρωποι προσπορεύονται,
Γραφείται γεγονότα και προσεκτικότητα. Α το θ. Κ ο κ. ο υ ζ ι τ η
θετικούν. Μα τρος Θεό. Οι εύτω ποι μες στέγνεται; Διάλυση—Δέ-
ρια. Πρόστιμο. Η εύτω ποι.... Πινακάς ο τίτας του είναι παραδοσιας και του ανα-
θερέουν εώς την θετικότητα. Το απαλή τού Άγαρ Μιλιστρανή Νίκαιας
Μοναδικήν αγίαν και η ώραμα Βασιλική η Φαναριώτισσα η θ Θεο-
νύχια στην έπονη της Τοποχωρίας και τών "Οστούν 1903-

Τὸ γραμμόφωνον κατήντησε τὸ ἀγαπητό-
τεον μέσον ἐκλαῖξενσεως τῆς πονητικῆς

Χωρίς αυτό κανένα σπίτι δεν είνε τέλειο. "Ολεί, νέοι και γέροι, μαζεύουνται γύρω του. Μή αυτὸν ή νεαστής ἔχει στη διάθεσί της τις πιο φημισμένες ἀρχηγοτητες τοῦ κόσμου, που παίζουν τοὺς τελευταῖς χερούς τῆς ἐποχῆς. Χώρις σ' αὐτό, εἰ γέροι ξανθάσσουν τὴν εύτυχισμένη γωνί τῶν νειότων των, δικούοντας τις ὄντικτερες καντάδες που τραγουδοῦσσαν στις ἐκλεκτές τους. 'Αλλὰ διὰ νὰ ἀποκλαύσῃ κανεὶς τὸ γραφεῖον πρέπει νὰ ἔχῃ ἔνα ἔργανον μὲ τις τελευταῖς τελείο πεινήσει. Τέ γραμμισθέντων ΣΤΑΡΡ τύπου XXII είνε τὸ με

MIA NAMIBIA TIMM KARNAK & GÖTTSCHE LOWE

Πόλης μέση πρωτεύουσας δέσποινος παρέστησε

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡΑ. Ε

ΑΘΗΝΑΙ: Στοά Αρσακείου 12. **Πειραιές**: Φιλωνος 48
ΟΣΣΩΝΙΚΗ: Βενιζέλου 22α. **ΠΑΤΡΑΙ**: Ρήγα Φεραίου 84.

ΒΟΛΟΣ : Έρμεν 111.

http://www.scholarlycommons.psu.edu/etd/available/etd-05102010-104233